

**ЕЗОТЕРИЧНО РАЗБИРАНЕ
НА ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТА**

Филип Филипов

ЕЗОТЕРИЧНО РАЗБИРАНЕ НА ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА

Филип Филипов

Увод

Учителя Беинса Дуно получава *Завета на цветните лъчи на Светлината* от Христовия Дух.

Ето защо, за да имаме поне начална представа какво представлява този духовен метод от езотерична гледна точка, е необходимо да имаме задълбочено разбиране за Христос, мисията на Учителя Беинса Дуно и за духовните условия, при които *Завета* е бил даден на човечеството.

Космичният човек – Христос

Разбирането на Божествената природа на Христовото същество е безкраен процес, по който ние правим едва първите си стъпки. Учителя ни учи, че Христос е колективно същество, „колективен дух – сбор от всички синове Божи, чиито души и сърца бликат от Любов и Живот“. „Христос е Глава на Великото Всемирно Братство“, а то е „органично чиновначалие, чиито степени са познати под имената: Серафими – Братя на Любовта; Херувими – Братя на хармонията; Престоли – Братя на волята; Господства – Братя на интелигентността и радостта; Сили – Братя на движението и растенето; Власти – Братя на външните форми и изкуствата; Началства – Братя на времето, състоянието и такта; Архангели – Братя на огъня и топлината; Ангели – носители на Живота и растителността. Последният, десети, чин ще заемат напредналите човешки души. Всички вкупом представляват Великият Космичен човек. Дейността на тези Същества е така хармонично разпределена, че всяко от тях знае кога, как и

какво да работи“. Те направляват функциите на Великия миров организъм на Галактиката ни, която включва в себе си всички слънчеви системи.

Ето защо може да се каже, че Великите духове са цели вселени от безчет разумни монади, които се обединяват в името на една свещена мисия. Когато се говори за Христовия Дух, трябва да се знае, че това е Велико космично същество, отдавна надраснало човешката еволюция. Христос не е от земна еволюция и не може да бъде разглеждан и разбираан като един от многото религиозни водачи, проявили се в различните човешки култури и цивилизации. Христос е *Аз-ът* на Космичния човек, Който има за клетки на физическото си тяло планетите и звездите в нашата галактика. И дори това е само едно частично разбиране за същността на това Велико същество.

Ние, хората, сме създадени по образ и подобие на Космичния човек; казано на по-съвременен език – ние сме създадени на фрактален принцип от тъканта на Вселената. Ето защо, ако разберем и познаем себе си, ще имаме поне обща представа за това какво представлява нашият Баща, Майка и Учител – Космичния човек. От гледна точка на езотеричното християнство човек е съставен от седем елемента: физическо тяло, етерно тяло, астрално тяло, Аз, тяло на Мъдростта, тяло на Любовта и тяло на Истината. Последните три духовни структури са известни и със санскритските си имена: Манас, Будхи и Атма. По подобен модел е организирана и духовната структура на Космичния човек, само че в много по-грандиозни и възвише-

ни мащаби. Ако ние имаме физическо тяло, то Той се проявява физически в макрокосмоса на нашата Галактика чрез творческата, жертвената дейност на йерархията Престоли. Ако имаме етерно тяло, Христос организира физическия Космос от безчет слънчеви системи чрез йерархията Херувими. Ако имаме астрално тяло, чрез което изучаваме Пътя на Любовта и Разумното сърце, Христос проявява Мировата любов в социалния живот на слънчевите системи чрез йерархията Серафими. Ако имаме Аз – централна монада, то Космичният човек също има своя уникална и Божествена индивидуалност, която обобщава в себе си съвкупността на Цялото космично същество във всичките му нива и прояви. Тази Божествена индивидуалност, която представлява Цялото, е по същество истинската макрокосмична природа на Христос. Ако ние имаме зародишите на тялото на Мъдростта, тялото на Любовта и тялото на Истината, то Космичният човек, Христос, има пълноценно развити три Божествени нива, или три Логоса, които ние на човешки език наричаме Отец, Син и Свети Дух.

И точно тук езотеричното християнство ни разкрива Божествената динамика на трите Логоса на Христовото същество. Именно от тази динамика произлиза първият важен ключ за езотеричното разбиране на *Завета на цветните лъчи на Светлината*.

Ключът на седмортото разгръщане на трите Божествени Логоса – Отец, Син и Свети Дух

Трите велики принципа – Отец, Син и Свети Дух, са проява на вечно съществуващият извън всяко относително битие, извън всяко време и пространство Бог. Тези три Логоса са по същество Божествена и извечна същина на Космичния човек, имащ за своя макрокосмична азова индивидуалност Хрис-

тос. Те са разгръщат на такова възвишено ниво в Битието, че по същество общуват и се проявяват единствено и само помежду си в една необятна и неизразима атмосфера на Любовта. Така се проявяват седем различни отношения на трите Логоса – Отец, Син и Свети Дух:

1. Отец се разкрива на Словото Син;
2. Синът се разкрива на Светия Дух;
3. Духът Свят се разкрива на Отец;
4. Отец, встаен в Сина, се открива на Светия Дух;
5. Словото Син, спотаено в Духа Свят, разкрива Себе Си на Отец;
6. Духът Свят, вложен в Отец, се проявява към Словото Син;
7. Отец, скрит и в Сина, и в Светия Дух, се разкрива на самия Себе Си.

По този начин възникват седем Свети същества, седем Свещени Божествени принципа, седем Духове Божии, стоящи пред трона на Бога. Изразени на нашия роден език, това са: Духът на Живота, Духът на Обещанието, Духът на Мъдростта, Духът на Душата, Духът на Истината, Духът на Силата и Духът на Благодатта. Всички те са обгърнати първично и от самото начало от Духа на Любовта, Който е съчината на всяка проява между трите Божествени принципа, защото е казано: *Бог е Любов и Първият плод на Духа е Любовта*.

Използвайки този съкровен ключ на Битието, можем съвсем ясно да разберем Божествената структура на *Завета* и защо в тази Свещена книга на Духа се говори за:

- I. Отец на Светлините, Духът Христов, Светият Дух,
- II. за Духът на Любовта,

III. както и за седемте Духове пред Трона на Бога: Духът на Живота, Духът на Обещанието, Духът на Мъдростта, Духът на Душата, Духът на Истината, Духът на Силата и Духът на Благодатта.

Проявата на тези Божествени принципи се разгръща във Великия миров организъм на Космичния човек – Христос, чрез всяка една Негова жива клетка, т.е. чрез всяка негова Слънчева система. И ако разгледаме конкретно сътворението на нашата звездна система, ще достигнем до втория ключ към езотеричното разбиране на *Завета на цветните лъчи на Светлината*, който ще ни помогне да разберем каква е дейността на тези Велики духовни същества.

Космогоничен ключ за зараждането и седемстепенното проявление на Слънчевата система

Учителя Беинса Дуно ни разказва за сътворението на Слънчевата система в беседата *Братът на най-малките*, публикувана в книгата *Петимата братя*:

„Девственият Божествен Дух слиза в кръгообразна вълна през седем полета, т.е. през седем светове. През Сатурновия период Девственият Божествен Дух е слязъл до Умствения свят [...] През втория период, т.е. през Слънчевия, Духът е слязъл до Астралния свят [...] През третия период – Лунния, Духът е слязъл в етерната област на физическия свят [...] През четвъртия период – Земният, Духът е слязъл в нисшето поле на физическия свят [...] През тези периоди, когато Духът е слизал и се е качвал, Той е минавал през духовни ден и нощ. През първия период, когато Божественият Дух е работил и е създал човека по образ и подобие на Бога, човек е бил безгрешен”.

Базирайки се на тези думи на Учителя и на идеите, изразени в езотерико-християнски-

те текстове по темата за сътворението и космогоничното разгръщане на Слънчевата система от Бога и Неговите Ангелски йерархии, ние можем да си припомним и отново да съзерцаваме дейността на Светлите Духове, за които се говори още на пета страница от *Завета*.

Фигура 1. Седемте степени на проявление на Слънчевата система

Началото на нашата Слънчева система е положено от творческата дейност на Космическия човек. В името на реализацията на повелите на Духовната Троица – Отец, Син и Свети Дух, и посредством своите душевно-телесни структури – Божествените йерархии Серафими, Херувими и Престоли, Космическият човек ражда в Себе Си една нова Слънчева система. Както вече обяснихме, трите Логоса на Космичния човек – Отец, Син и Свети Дух, имат седем отношения, които са седемте Велики Духове в Божествения свят: Духът на Живота, Духът на Обещанието, Духът на Мъдростта, Духът на Душата, Духът на Истината, Духът на Силата и Духът на Благодатта, предвождани и ръководени от Духа на Любовта. Всички те ще се проявят при разгръщането на Слънчевата система, като Духът на Любовта е уникалният върховен смисъл и велика цел на нашата звездна система, а седемте Духове пред трона на Бога ще изявят себе си като седем степени на съзнанието, като седем велики периода и кръгообразни вълни, известни в Учението на Бялото братство с имената:

1. Първи период и степен на съзнание: Древен Сатурн, проява на Духа на

- Живота като отношение на принципа *Отец* към принципа *Син*;
2. Втори период и степен на съзнание: Древно Слънце, проява на Духа на Обещанието като отношение на Логоса Син към Логоса Свети Дух;
 3. Трети период и степен на съзнание: Древна Луна, проява на Духа на Мъдростта като отношение на Духа Света към Отец;
 4. Четвърти Земен период и степен на съзнание (делящ се на две – инволюционен Марсов подпериод и Меркуриев еволюционен подпериод): проява на Духа на Душата като отношение на принципа *Отец* чрез принципа *Син* към принципа *Свети Дух*;
 5. Пети период и степен на съзнание: Бъдещ Юпитер, проява на Духа на Истината като отношение на Логоса Син чрез Логоса Свети Дух към Логоса Отец;
 6. Шести период и степен на съзнание: Бъдеща Венера, проява на Духа на Силата като отношение на Духа Света чрез Отец към Словото Син;
 7. Седми период и степен на съзнание: Бъдещ Вулкан, проява на Духа на Благодатта като отношение на Отец към самия Себе Си, скрит в Сина и в Светия Дух.

Днес ние се намираме в четвъртия стадий от еволюцията на Слънчевата система, а са изминали периодите: Древен Сатурн, Космична нощ (Пралая) след Древния Сатурн, Древно Слънце, Пралая след Древното Слънце, Древна Луна, Пралая след Древната Луна. След Земяния период ще последва нова Пралая и след нея ще се прояви Бъдещият Юпитер, ще има Юпитерова Пралая и след нея ще се разгърне Бъдещата Венера, ще има

Венерина Пралая и след нея еволюцията на Слънчевата система ще завърши в Бъдещия Вулкан, след който ще има Велика Пралая с цел подготовка на нова звездна система.

И така, развитието на Древния Сатурн се ръководи от принадлежащия на Троицата принцип *Отец* и по-специално от отношението на Отца към Словото Син. В зората на нашата Слънчева система Серафимите, тези Велики братя на Любовта, изявяват Духа на Любовта, като приемат от Троицата плана и целите на еволюцията. Серафимите предават този Божествен план на Херувимите – братята на Мъдростта и Хармонията, които го разработват в най-големи детайли. На свой ред Престолите – братята на Истината и Волята, съзержавайки Херувимите и Серафимите, се жертват за осъществяването на този план, излъчвайки от себе си субстанция за създаването на Слънчевата система. Така всъщност чрез тях Космичният човек – Христос, изрича словата: „Аз Съм Живот” и Духът на Живота започва своята изява като първо жертвено сътворяване. Тази жертвена субстанция е океан от космическа Воля. Тя съществува в огнетоплинно състояние и оформя етапа, наречен Древен Сатурн. Тогава на космическата сцена се появяват братята Начала – Духовете на времето, състоянието и такта, и те от жертвената субстанция на Престолите създават физическите тела на днешното човечество. Ние, хората, сме били тогава в един вид минерална степен от своето развитие и сме били в особено, дълбоко трансово състояние на съзнанието.

След дълга подготовка и почти в края на Древния Сатурн в тези зародиши на физическото тяло на човека се пораждат особени светлинни просветвания, които са зачатъци на днешните сетива. Този процес се ръководи от дейността на Архангелите – Духовете на Огъня и Светлината. Сетивата в човека са 12 на брой, защото са проекция на 12-те Херувими, оградили Слънчевата система в тези

начални етапи от нейното развитие. През Древния Сатурн Престолите даряват на човечеството и зародиша на най-висшата степен на духа, наречена *Атма*, или още *Тяло на Истината*. Това става в края на Древния Сатурн и благодарение на най-развитите зародиши на човешкото физическо тяло. Всичко това е проява на Духа на Живота, като свято отношение на Отец към Словото Син.

Древният Сатурн навлиза в една космична нощ и почивка, която е последвана от нов етап в развитието на Слънчевата система – Древното Слънце. Този етап е от изключително значение за разбирането на еволюцията на човечеството, както и за разбирането на мисията на 12-те Святомъдри Учители, ръководещи човешката еволюция и наречени по-късно, в Земния период, *Бодхисатви*.

Както развитието на Древния Сатурн е било ръководено от Принципа Отец от Троицата, така и Древното Слънце е ръководено от Принципа Син и по-специално от отношението на Сина към Светия Дух. Така започва изявата на Духа на Обещанието, който внася ред и порядък според Божествените идеи, числа и закони. Под ръководството на Принципа Син 12 Херувими ограждат Древното Слънце, за да подпомогнат неговото развитие. Именно това е отношението на Словото Син към Светия Дух. Йерархията Господства – тези добродетелни Братя на интелигентността и радостта, които са призвани да станат Духове на планетите в Слънчевата система (т.е. те са самите Висши космични съзнания на настоящите планети в нашата Звездна система), са вдъхновени от жертвата на Престолите. Ангелската йерархия Господства е поведена от най-високоразвитото същество в нея – то следва примера на Престолите и се жертва, за да имат зародишите на човешките души онази същност, която им дава живот, а именно – етерното тяло. Чрез него в далечното бъдеще човекът ще може да поддържа своето физическо тяло оживе-

но, структурирано и здраво, благодарение на Духа на Обещанието, или казано по друг начин, благодарение на отношението на висшите нива в Космичния човек – Логоса Син, към Логоса Свети Дух. Така Ангелската йерархия Господства жертва себе си и излъчва добродетелна субстанция, която се разлива от центъра към периферията и от която по-късно ще се оформят нашите етерни тела.

Най-напредналото същество в Слънчевата система, водачът на Господствата, Духът, който е съзнанието на зараждащото се планетно тяло Слънце, това Велико същество се отдава на Мъдростта, струяща от Херувимите, и провежда техния импулс към всички йерархии, стоящи по-ниско от Господствата. Това е онзи велик момент, описан от Апостол Йоан в Евангелието: „В началото бе Словото. И Словото бе Бог“. Този най-напреднал Дух от Господствата еволюира до такива висини, че успява да проведе чрез себе си проекцията на Макрокосмическия Аз на проявеният Космичен човек, Който има за Свое тяло цялата Галактика, а съответно и проекцията на Принципа Син от Троицата във функцията му на отношение към Светия Дух. Това е един вид аналог на посвещението при човека. Както ученикът благодарение на усилената работа успява да постигне интензивна връзка с Напреднали същества от Божествения свят, които преустройват, облагородяват и завинаги променят неговите вътрешните духовни структури, така и това най-напреднало Същество от Йерархията Господства става смирен и чист проводник на Божествените вибрации, струящи от Принципа Син и от Макрокосмическия Аз на Звездния човек. Това не е нещо друго, освен едно Космическо посвещение. По-късно, вече в наше време, тази Божествена изява ние ще познаем като *Господ Бог Христос*.

И тук можем да си припомним един прекрасен образ от бита на старите българи, който всъщност е древен спомен от тази

Слънчева епоха – сеячът земеделец, разорал плодородния ѝ чернозем, тръгва из нивата и с широк размах посява житото; безчет зрънца попадат в топлата почва и не след дълго се превръщат в стройни растения с натезали класове. Това е един Божествен символ, посочващ онзи върховен момент, когато Йерархията Господства е посяла чрез една звездна проекция етерния живот в топлините тела на зараждащото се човечество. Христовият Дух, водачът на тази йерархия, е творческото Слово, изпратено от Космичния Отец да посее Себе Си в човечеството и да му даде живот. Така се проявява Духът на Обещанието, защото Христос ни е обещал и ни е дарил изобилен живот. Така сме станали „създания нови“ – всеки от нас е имал едно физическо тяло, оживено от духа на етерната субстанция.

От този момент това същество от Йерархията Господства става водач на цялата Слънчева система и Дух на зараждащата се още тогава неподвижна звезда в нашата планетна система. Езотеричните школи още от древни времена са познавали това най-високоеволюирало Същество в нашата Слънчева система, защото Духът на Слънцето е Великият вдъхновител на големите Слънчеви мистерии, които са породили всички истински учители на човечеството.

А сега нека обърнем поглед към Древното Слънце, където изживяват своята човешка степен на развитие онези Същества, които днес наричаме Архангели. Тези човечи от втория период от развитието на системата ни са помощници на Господствата. Ако Господствата, водени от Христовия Дух, се жертват в центъра на Древното Слънце и даряват добродетелна жертвена субстанция, то Архангелите в периферията на новозараждащата се космична сфера приемат този жертвен дар и го преизлъчват към центъра, вече преобразуван във Виделина. Така всяка възвишена добродетел се облича в специфична

духовна светлина и това е моментът, когато Христос е изрекъл: „Аз Съм Виделината на света“. Христос, Духът на Слънцето, твори Виделина чрез ангелската йерархия Архангели и поради тази причина в езотеричното християнство се знае, че именно Архангелите са творците на светлината, огъня и топлината. Казано още по-детайлно, душите на Архангелите са били съставени от Виделина. Към своите души Архангелите присъединявали газообразна материя и така образували своето външно тяло. С други думи, когато Архангелът е бил със степен на съзнание човек по време на Великия период Древно Слънце, той е бил Свещен огън, излъчващ светлина и облечен в тяло от газ.

Божественият оригинал на Завета на цветните лъчи на Светлината

И именно в този момент се случва уникален космически процес. Седемте Духове пред престола на Бога, струящи от Аз-а на Космичния човек: Духът на Живота, Духът на Обещанието, Духът на Мъдростта, Духът на Душата, Духът на Истината, Духът на Силата и Духът на Благодатта, предвождани от Духа на Любовта, космически посвещават и се вселяват в йерархията Господства в нашата зараждаща се Слънчева система, като се проявяват като специфични добродетели. Всяка добродетел е всъщност лъч от космическото посвещение на йерархията Господства, лъч от сияещата аура на Аз-а на Космичния човек – Христос. И тъй като Господствата, посветени космически, се жертват в името на благо на всички същества в системата ни и даряват добродетелна субстанция, то поради тази причина всяка добродетел се облича в лъч духовна светлина, заради дейността на Архангелите. Така всеки от Духовете пред престола на Бога се проявява като Добродетел, господстваща като светлина, светлина

уникална и неповторима, поради човешката степен на съзнание на Архангелите. Всичко това се случва чрез и във нашето етерно тяло, което ние придобиваме благодарение на жертвата на Господствата. Така във висшите селения на Божествения и Духовния свят се ражда от Господ Бог Христос Божествения оригинал на *Завета на цветните лъчи на Светлината*. Именно него съзрява Учителя Беинса Дуно, пишейки свещената книга на Учението на Великото Всемирно Братство на Светлината. И ние вече 100 години имаме възможност да преживяваме Космичната Любов, проявена от Духовете пред престола на Бога в Божествения свят към добродетелите на Господствата и към Виделината на Архангелите в Духовния свят. Благодарение на Учителя днес имаме възможност чрез нашето етерно тяло да преживеем тази Космична Любов, това Космично посвещение като Добродетел, облечена и проявяваща се в красиви етерни и светлинни форми.

Ангелските йерархии Херувими, Господства и Архангели и мисията на 12-те Светомъдри Учители

Архангелите и цялото Древно Слънце с всички развиващи се йерархии в него са били обградени от 12-те Херувими – и те са истинската жива природа на Зодиака. Зад всяко зодиакално съзвездие работи един Херувим със своята уникална мисия. Херувимите са работили под ръководството на Космическия човек и по-специално на Неговия духовен принцип, аналогичен на принципа Будхи в нас, или, казано чрез терминологията на езотеричното християнство, от Принципа Син от Троицата. Мисията на Херувимите е била насочена към подпомагането на зараждащата се нова система и към подготовката на условията за проекцията на Христовия Макрокосмичен Аз. Херувимите са структури-

рали дванадесетично цялото Древно Слънце, включително всички йерархии в него. Това означава, че например човешките зародиши, които тогава са на един растителен стадий от своето развитие, започват да се организират дванадесетично.

Далечна изява на този процес днес може да се наблюдава например във факта, че съвременното растително царство се разделя на множество класове, разреци и видове, в които обаче може да се наблюдава едно особено дванадесетично разслояване, породено от структуриращите енергии на Зодиака. Така определени астрологични системи дори са запазили спомена за тази реалност от Древното Слънце чрез идеята за т.нар. *растителен зодиак*, образуван от 12-те основни дървесни вида. От друга страна, както вече обяснихме по-горе, Господствата подпомагат човешкото развитие на Архангелите, които също се групират дванадесетично. По отношение на нас Архангелите още на Древния Сатурн са започнали работа върху 12-те сети в човешкото физическо тяло. На Древното Слънце Архангелите продължават и доразвиват тази своя мисия, но освен това те започват и една твърде специфична „овощарска“ дейност върху достатъчно развитите етерно-топлинни растителни форми на Древното Слънце. По същество тези етерно-топлинни растителни форми са прадревните зародиши на съвременното човечество.

Архангелите под ръководството на 12-те Херувими и йерархията на Господствата (и по-специално на техния водач – Господството, станало по-късно Дух на Слънцето) започват да подпомагат и облагородяват растителните форми, обитаващи Древното Слънце. Това, от една страна, е естествен процес, целящ подобряването на етерно-хранителните взаимоотношения между тогавашните хора и растения, а от друга, този процес има и дълбок космически смисъл, пряко насочен към по-късния земен развой на нашата еволюция

и по-специално Христовата мисия на Земята. За да станат по-ясни тези две страни от нашата еволюция на Древното Слънце, ще ги разясним малко по-подробно.

Както ние днес се отнасяме към плодните дървета – грижим се за тях, облагородяваме ги и се храним с техните плодове, така и тогавашните човеци и сегашни Архангели са въздействали върху нас, а ние сме им дарявали етерни плодове. Вдъхновени и окриленни от 12-те Херувими, оградили Древното Слънце, те работят интензивно, за да могат хората да развият жизнените функции в етерните си тела.

От друга страна, на Древното Слънце Христовият Дух, ръководейки цялото Братство от Разумни Йерархии, работи усилено, за да подготви своята мисия в Земния период. Той ясно е предвиждал, че за да еволюира, настоящото човечество трябва да има човеци, които да са най-чисти проводници на Неговото Слово, Сила и Живот. Ето защо се взема решение най-узрелите, най-благородните и най-ускорено развиващите се човешки зародиши по време на Древното Слънце да бъдат благословени, повдигнати и подготвени по специален начин. Това става чрез един особен етерен процес, който има далечното си съответствие в съвременната работа на градинарите овощари.

Както днес, за да се подпомогне едно плодно дръвче, му се присаждат благородни присадки, така и Архангелите вграждат възвишените излъчвания на 12-те Херувими в етерните тела на бъдещите хора. От този момент има особена връзка между Архангелите и нашите етерни тела; тази връзка е базирана на Добродетелите на Господствата и на Виделината на Архангелите. Естествено сред етерно-топлинните растителни форми се зараждат групи от по-ускорено развиващи се, които също са структурирани дванадесетично. И точно тук, в съвместната работа на 12-те Херувими, на Христовото същество и на

Архангелите, има един върхов момент, който се състои в следното: от проточовечеството биват избрани и благословени 12-те най-напреднали проточовешки души. Чрез тях се полага зародишът на втората степен на Духа в Божествената дълбочина на етерните ни тела, т.е. полага се в нас зародишът на Тялото на Любовта (Будхи). 12-те най-напреднали проточовешки души стават проводници на прадревната Мъдрост на Херувимите и изявители на Божествената Любов на Христовото Същество. 12-те избрани души получават мощен еволюционен тласък и тяхното развитие се ускорява неимоверно. От този момент те са в постоянно общение с Христовия Дух и неотклонно съзерцават Неговия Лик; освен това те са дълбоко свързани с ангелските йерархии Господства и Архангели. Благодарение на тази благодат те стават катализатор за еволюцията на човечеството през всички следващи еони от развитието на Слънчевата система. В края на Древното Слънце целият опит на развиващото се човечество се концентрира и синтезира в тези 12 плодоносни Слънчеви герои. Те се превръщат в един вид 12 благородни семена на цялата зараждащата се човешка раса.

Настъпва отново една космична нощ, а след нея и нов етап в развитието на Слънчевата система – Древната Луна. Както развитието на Древния Сатурн е било ръководено от Принципа Отец от Троицата и Древното Слънце е ръководено от Принципа Син, така и Древната Луна е била ръководена от принципа Свети Дух и по-специално от отнoшението на Светия Дух към Отец. Така всъщност се проявява Духът на Мъдростта, който внася разумност и интелигентност във всички същества, те се разделят на напреднали и изоставащи, появява се симпатията и антипатията.

В началото на еволюцията на Древната Луна – този космос на Мъдростта, целият опит на развиващото се проточовечество, което

тогава е на един животински стадий от своето развитие, се пренася от Древното Слънце именно благодарение на 12-те ускорено развиващи се проточовешки души. По време на Древната Луна тези избрани души стават един цялостен организъм, който тогава е оплоден от Третия принцип на Троицата – Светия Дух, защото този Логос от Божествената природа на Космичния човек е ръководен за периода – Древна Луна. В началото на периода от 12-те Святомъдри избрани души изтичат всички останали проточовешки души, т.е. 12-те Свети Учители са наши Отци и именно в това се проявява Духът на Мъдростта – като свещено отношение на Светия Дух към Отец.

В началото на Древната Луна ние придобиваме, благодарение на жертвата на Ангелската йерархия Сили, нашето астрално тяло, а на финала на Древната Луна получаваме и зародиша на трета степен на Духа в нас – зародиша на Манас, или Тялото на Мъдростта. Така Духът на Мъдростта заживява в нас, за да ни подготви за човешката ни степен на съзнание през настоящия Земен период.

След периода Древна Луна отново настъпва праляя, а след нея започва настоящият, Земният еон. Ако до този момент в трите изминали Еона – Древен Сатурн, Древно Слънце и Древна Луна, са се проявявали отделните Логоси на Космичния човек, работещи един към друг чрез модела на диадата:

1. Древен Сатурн: Отец–Син;
2. Древно Слънце: Син–Свети Дух;
3. Древна Луна: Свети Дух–Отец,

от Земния еон до края на развитието на Слънчевата система започва да действа модела на триадата, и то специфично в настоящата Велика епоха – отношението на принципа Отец, скрит в Словото Син, изявяващ се към Светия Дух. Така започва своята проява Духът на Душата, като внася причинно-следствения закон на кармата и неговите резултатни процеси – раждането и смъртта.

В този етап ние постигаме своята човешка степен на развитие благодарение на всеотдайната жертва на Христовото същество и работата на 12-те Святомъдри Учители на човечеството, известни в езотеричното християнство с древното санскритско име *Бодхисатви*. Това са същите онези Велики души, започнали своето ускорено развитие на Древното Слънце, които сега, вече в Земния еон, са благословени от Христос за Велики Учители и водачи на човешкото развитие. Заедно с Христа те оформят Дървото на Живота, което неслучайно се рисува в цветния пентаграм, даден от Учителя, с 12 плода. Ето защо, четейки *Завета*, ние попадаме на стр. 23, където Дървото на Живота е специално отбелязано.

За да сме пределно ясни, ще разгледаме Земния период от две гледни точки: от една страна, развитието на човечеството и в частност развитието на Бодхисатвите, а от друга – изявата на Христовото същество в Земния еон.

Земният еон, в своята физическа степен на формата, се състои от следните епохи: полярна, хиперборейска, лемурийска, атлантска, съвременна, шеста и седма.

В неговите начални етапи се повтарят процесите от изминалите Стар Сатурн, Старо Слънце и Стара Луна. Тогава настъпва моментът, когато човеците вече са изградили в себе си две много отделни и независими същности: висшата природа в човека, или Аتما, Будхи и Манас, и низшата човешка природа, или физическото, етерното и астралното тяло. Тези две същности са управлявани от Висшите духовни йерархии. Това обаче довежда до необходимостта човек да получи управлението над самия себе си, а това вече е свързано с развитието на човешкия Аз и индивидуалност и точно в това се проявява Духът на Душата.

През Хиперборейската епоха напредналите човеци от Старото Слънце вече така са ускорили своето развитие и така силно са

проявили своята връзка с Христос, че получават наименованието *Слънчеви човеци*, или *Слънчеви Бащи*.

През времето на Хиперборейската епоха от Първичното небесно тяло, което можем да наречем Протослънце, се отделят последователно Сатурн, Юпитер, Марс, след това се отделя настоящата планета Земя, като концентрацията продължава с отделянето на Венера и Меркурий. Така Земята, заедно със зараждащото се човечество, има възможност за своето диференцирано и самостоятелно развитие. Трябва да се обърне внимание, че извън Земята се оформят шест свята, от които пет са планети, а шестото небесно тяло е зараждащата се неподвижна звезда. Това индивидуализиране на Космоса на уникални и отделни планети и различни по степен на развитие души по тях е част от проявата на Духа на Душата, който ръководи целия настоящ еон.

Христовото същество заедно със Слънчевите човеци извършва специална спасителна мисия по шестте небесни свята, за да подготви в тях условията за развиващото се човечество. Например една от 12-те напреднали човешки души е изпратена на Венера и се прояви в много далечно бъдеще като Гаутама-Буда. Може да се каже, че 12-те Слънчеви посветени са изпратени по небесните тела от Христовото същество и с цел да подпомогнат развиващите се по тях същества.

В Лемурийския етап от развитието на Земята изпратените по другите планети Слънчеви хора се завръщат вече на Земята и работят заедно с останалите човешки души за подобряване на духовните условия на земната еволюция. Тогава хората започват да изпитват все по-големи трудности в развитието си и настъпва необходимост цялото човечество да бъде разпределено по другите планети, включително една група човешки същества – на развиващото се Слънце. Тази група по-късно ще поро-

ди едно друго Слънчево човечество, което е различно от разискваното до момента. След необходимото за нормалния развой на еволюцията отделяне на Луната от Земята човечеството отново се завръща на Земята. По-късно се извършва и актът на грехопадението, но тук трябва да се отбележи, че Слънчевите посветени – 12-те плода на Дървото на Живота – Истинната Лоза – Живият фрактал – Христос, са толкова напреднали, че благодарение на интензивната си връзка с Христос преодоляват изкушението на Луцифер и не грехопадат, а остават да живеят като чисти и непорочни Божии прототипи, за разлика от останалото човечество. Тук вече е налице една много съществена разлика между човечеството и Слънчевите човеци – те се разделят на грехопаднали и негрехопаднали, което се отразява по-нататък навсякъде в процесите на тяхната еволюция. Всеки, който се докосва до Христовото Учение и до Ученията на 12-те Велики Учители и ги възприема в себе си, и ги прилага правилно, всъщност вкусва плода на Дървото на Живота, защото Христос е казал: „Аз Съм истинната лоза, а вие – пръчките; който пребъдва в Мене и Аз в него, той принася плод много” и още: „Аз Съм хлябът на Живота. Ако яде някой от този хляб, ще живее во веки”.

През Атлантската епоха Слънчевите хора развиват и задълбочават още повече връзката си с духовните йерархии и се явяват на останалото човечество като пратеници на Боговете. Благодарение на духовната си връзка с Христос те изживяват Христовото съзнание по интуитивен път, т.е. нямат обикновено мислене, а притежават Аз, който е прототип на Христовия. Поради това, че не са грехопаднали, те нямат способност за ясно предметно съзнание, а имат само интуитивно съзнание, изживяващо самото съзнание на Христовото същество. Това в езотеричната християнска литература е известно с израза: „познание

като дар свише”. Това съзнание е цената на тяхното негрехопадане. Развитието на будното, дневното съзнание при тези възвишени човешки души протича по един път, много по-различен от този на останалото човечество.

Така през втората половина на Атлантската епоха сред пратениците на Боговете се открояват 12 най-напреднали и развити същества – онези, които някога са разселени по шестте планетарни тела. Те изграждат най-силна духовна верига с Христовото същество и образуват т.нар. Ложа на Бодхисатвите. Това са дванадесетте Бодхисатви в конкретния смисъл на този термин и едва от този исторически момент те приемат това име и тази роля – на ръководители и вдъхновители на земното развитие. Всеки от тях поема специфична мисия, а всички заедно, като една ложа, поемат развитието на човечеството по-нататък. Когато всички завършат своите мисии, тогава ще приключи и физическата степен на форма от Земния период. В този смисъл, а и според превода от санскрит, терминът *Бодхисатва* може да бъде преведен като *Учител на Светата Мъдрост* или *Учител на Светия Живот*.

За да разберем правилно дейността на Бодхисатвите, необходимо е да разгледаме в по-големи подробности и проявата на Христовото същество в Земния еон. В езотеричното християнство се знае, че Христовото Същество се е жертвало три пъти преди Голгота, за да облагороди и спаси човечеството.

Първата Христова жертва се реализира в Лемурийската епоха и е свързана със спасяването на 12-те сетива в човека и с възможността да имаме изправен стоеж на тялото си, което е решителната стъпка за отделяне от животинското царство.

Втората жертва става в началото на Атлантида, когато Христос спасява 7-те жизнено функции в нашето етерно тяло. Заедно с това Той ни дарява възможността въобще да говорим. Но това не е всичко.

Христовото същество се жертва за трети път в края на Атлантида и спасява способността ни да мислим, чувстваме и действаме в хармония и да изразяваме Божествено Слово и Песен.

Тези три жертви се извършват в Духовния свят. Освен това Христос дава импулс на Властите по време на Лемурия да жертват своята същност и да ни дадат нашата Аз-ова субстанция. В този процес взимат участие и 12-те Велики Учители на човечеството, които още по времето на Древната Луна са едно цяло в общия организъм на Святия Дух.

По времето на Хиперборейската епоха става една сложна поляризация в Слънчевата система: Слънцето се отделя от планетите. С него се отделят и Властите, последвани от 12-те Учители. Още тогава Учителите имат високоорганизиранни тела с изправен стоеж. Те съвършено видоизменят хиперборейските тела, което е било невъзможно за останалите хора.

И сега за онези, които обичат науката за Словото на Космоса – Астрологията, ще дадем следната имагинация: можем да си представим съзнателно дейността на един божествено-човешки зодиак: Космичният човек се проявява чрез Христовото същество (Духът на Слънцето) и ръководи 7-те Елохими (Братята Власти), а те създават вибрациите на 12-те Учители. Това е Динамичният, Жив Хороскоп на нашата планета, който чрез една далечна проекция навлиза и в нашия Аз. Това по същество е Божествената формула на Духа на Душата: принципът Отец, скрит в Словото Син, се изявява на Святия Дух.

Поради нисшите луциферични и ариеманични влияния и по пътя на неразбраната свобода и злото, обикновено развиващите се човеци почти напълно губят възможността за правилно развитие и постигане на върховната цел на проявата и еволюцията на Слънчевата система – превръщането на Земята

в Космос на Любовта чрез съзнателната и свободна дейност на разумни човешки същества, включително и в най-плътната физическа степен на материята. Тази е причината, поради която Христос прави Своята четвърта жертва. Христос – Аз-ът на Космичния човек, смалява своите вибрации 78 милиона пъти и като Дух на Слънцето пронизва физическото, етерното и астралното тяло на Исус, за да изпълни Своята тригодишна мисия. Този акт полага основата на цялата човешка еволюция. От този момент всеки, който последва стъпките на Христос, може да обърне своята инволюция в еволюция.

И сега, за да можем да проследим проявата на всичките седем Духове пред престола на Бога, ще разкажем накратко за това какво предстои след финала на Земния еон. Когато космичната нощ след финала на Земния еон приключи, ще се разгърне нов етап от проявата на Слънчевата система – т.нар. Бъдещ Юпитер. В този бъдещ еон ще се прояви друг троичен модел на отношенията между трите Логоса на Космичния човек – отношението на Словото Син, вложено в Духа Свят и разкриващо Себе Си на Отец. Това отношение е същността на Духа на Истината. През този период всички онези, които са станали едно цяло с жертвата на Христовото същество по време на Голготските мистерии на Земния Еон, ще придобият своето истинско битие, своето спасение. Ето защо този бъдещ еон е известен в езотеричното християнство като *Новият Йерусалим*. Всички онези човешки души, които успеят да развият чрез Христовото Същество своята степен Манас, или Тялото на Мъдростта, ще се свържат със силите, които се откриват в Космоса като Принципа Свети Дух. Така те ще направят една крачка напред към живот, подобен на ангелския – напредналото човешко същество ще живее активно вече не със своето физическо тяло, а със своето етерно тяло, като над него ще бъдат астрално тяло, Аз-ът и пълноценно

разгърналият се принцип Манас – Тялото на Мъдростта.

Това ще се реализира, ако човешките души помнят великата жертва на Христос през Земния еон. Това е възможно, ако в настоящите времена човек направи жива и съзнателна връзка с Христовия Дух, докато е тук и сега, проявен на физическото поле в Земния еон. Всичко през този еон ще зависи от това дали нашата душа, обръщайки се назад и възстановявайки в себе си земното съзнание, ще си спомни по какъв начин в земното битие се е изпълнила с тайната на Голгота – ясното разбиране за това, че Христовото Същество се е проявило исторически в земното човечество. Ако дадена човешка душа е пропуснала тази свещена възможност през Земния еон, за нея ще настъпи ужасният ден на Страшния съд. Духът на Истината ще се прояви в това, че на тези, които са пренебрегнали Пътя Христов, ще се наложи да тръгнат по пътя на тъмнината и да се отдалечат от Христовия Дух, а тези, които са следвали Христовите повели, Духът на Истината ще упъти към дома им в Новия Йерусалим – там, където ще бъдат едно цяло с Христос в едно равноангелско битие. Така Доброто и Злото ще станат явни.

Духът на Истината се проявява още сега в следното: всичко онова, което човек говори в настоящето, ще даде облика на Бъдещия Юпитер; всичко онова, което чувства в днешната епоха, ще даде вътрешната топлина на Бъдещия Юпитер; а всичко онова, което проявява със своята човешка воля, ще произведе отделните същества на Бъдещия Юпитер – цялото това бъдещо състояние на нашата Слънчева система ще е построено от силите на човешката душа. Ето защо животът в Истината определя тотално нашето бъдеще, защото Христос е казал: „Аз Съм Истината” и още: „И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. Духът на Истината, когото светът не

може да приеме, защото го не вижда, нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас и във вас ще бъде... А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, който изхожда от Отца, той ще свидетелства за Мене. Но и вие свидетелствате, защото сте били с Мене отначало... Духът на Истината ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори и ще ви извести за идните неща. Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява". Обещаният от Христос Дух на Истината се прояви сред нас, българите, и ни утеши, и свидетелства за Христовото дело – така той ни подготвя за великото бъдеще на Новия Йерусалим.

След финала на Бъдещия Юпитер ще настъпи нова Космична нощ и след нея ще започне Бъдещата Венера, където Духът на Силата ще се прояви като изява на Духа Свят, вложен в Отец и проявяващ се към Словото Син. Ако еволюиралото човешко същество ще достигне ангелска степен на съзнание по време на Бъдещия Юпитер, то правилно развитото човешко същество на Бъдещата Венера ще изживее нещо подобно на това, което е сега архангелското битие. Човешката душа вече няма да живее активно с етерното си тяло, а ще се проявява с астралното си тяло, като над него ще пребивава Аз-ът, принципът Манас и пълноценно разгърнатия се принцип Будхи, т.е. еволюиралата човешка душа ще притежава развито тяло на Любовта. На Бъдещата Венера правилно еволюиралата човешка душа е ръководена от Духа на Силата, който ѝ помага да се слее в едно цяло с Логоса Син – самата човешка душа в този еон ще стане Син Божи. Учителя Беинса Дуно наемква чрез евангелските текстове: „Царството Божие не е в слово, но в сила” и „Ето, давам ви власт да настъпвате над змии и скорпиони и над всяка сила вражия и нищо няма да ви повреди”, че Духът на

Силата, проявен в този бъдещ еон, ще преведе всички същества в еволюиращата Слънчева система през особен род изпитание. В точно определен етап от развитието на Бъдещата Венера от развитието на Слънчевата система ще се отдели особен род тяло, което ще отпадне като излишно, неподлежащо повече на никаква възможност за еволюция. В него ще попаднат всички зли сили на черната магия, всички „змии и скорпиони”, които са се противопоставили на всички импулси на Христовото същество. Те ще отпадат от Бъдещата Венера, за да се даде възможност на еволюиращите души да се отдадат изцяло на светостта на Христовата Любов и така да се подготвят за предстоящия космичен финал на Слънчевата система. Развитите човешки души в едно космично съзнание ще преживеят Духа на Силата, изразен в евангелските текстове: „Царството Божие вътре във вас е”, „От нине Син Человечески ще бъде седящ отдясно на силата Божия”, „Даде Ми се всяка власт на Небето и Земята”.

Настъпва нова космическа нощ и започва финалният етап от еволюцията на Слънчевата система – Бъдещият Вулкан. В този период Отец, скрит и в Сина, и в Светия Дух, се разкрива на Самия Себе Си. Така цикълът от проявата на трите Висши принципа на Космичният човек Христос приключва чрез тоталната динамика и самоотнасяне на Най-висшия Принцип към Самия Себе Си, чрез изявата Си в другите два висши принципа – Логоса Син и Логоса Свети Дух. Това по същество е проявява на Духа на Благодатта, защото всички същества, достигнали тази степен на съвършенство, поради неизмеримата Благодат Божия преливат в принципа Отец – те стават едно цяло с Космическата реалност на Отца. Еволюиращите човешките души са напреднали толкова много, че са на една степен на съзнание, която е подобна на ангелската йерархия Начала, и се проявяват активно вече чрез своя Аз и трите пълноцен-

но развити Божествени зародиша: Тялото на Мъдростта, Тялото на Любовта и Тялото на Истината.

По време на развитието на Бъдещия Вулкан всички същности, започнали своето развитие на древния Сатурн, ще постигнат своето най-висше одухотворяване. Така цялата Слънчева система ще се превърне в Свръхслънце, което ще е достигнало до зрелостта на жертвата. То ще е постигнало такива нива на Божествената реалност, че ще може да излее своята същност в целия Космос – и космичният плод на еволюцията на нашата Слънчева система ще може да се вкуси от Космичния човек, от Христос. Така Духът на Благодатта прелива в Христовия Дух, както е обозначено в *Завета на цветните лъчи на Светлината*. В това Свръхслънце вече ще има толкова напреднали същества, които ще станат нов хоровод от Серафими, Херувими и Престоли, работещи и жертващи себе си заради появата на нова Звездна система, нова клетка в космичното Тяло Христово, а тези същества, които някога, в Земния период, са били еволюционно напреднали човеци и са постигнали своето съвършенство, в края на еволюцията на Бъдещия Вулкан ще имат възможността да създават формите на планетните тела в една нова Звездна система, или с други думи – да участват в пресътворяването на нови клетки в Христовото космично тяло и дори нещо повече – един ден ще имат възможността да жертват себе си в името на това същества да придобият своята аз-ова, човешка природа.

С тази грандиозна сцена завършваме прегледа на космогоничния ключ към *Завета на цветните лъчи на Светлината* и вече трябва да пристъпим към задълбочаване на разбирането на мисията на Учителя Беинса Дуно и на духовните условия, при които *Завета* е бил даден на човечеството, за да можем да осмислим величината на тази свещена книга на Всемирното Бяло Братство.

Мисията на Учителя Беинса Дуно като ключ към *Завета на цветните лъчи на Светлината*

Необходимо е да се върнем върху учението за 12-те Святомъдри Учители, за да осмислим същността и мисията на Учителя Беинса Дуно – така ще разберем значително по-задълбочено и смисъла на *Завета на цветните лъчи на Светлината*.

Правилното разбиране на мисията на Святомъдри Учители изисква изясняване на основните закономерности в проявите им през настоящата епоха на Земния еон. Според езотеричната наука 12-те Мирови Учители изпращат един свой представител, който става изявител на импулсите на Светия Дух. Припомняме, че цялото, оформено от 12-те Святомъдри Учители, всъщност представлява организма на Светия Дух. Посланикът на 12-те Велики Учители ръководи еволюцията на човечеството в период от приблизително 5000 години, затова той се нарича Миров Учител. През тези 5000 години той се инкарнира по твърде особен начин – приблизително на всеки 100 години. Уточняваме, че това правило не е абсолютно и има специфични изключения.

Процесът на въплъщение на Святомъдрите Учители може да се обясни по следния начин: тези човешки същества, поради своята възвишена и специална еволюция, не притежават способността да изграждат собствено физическо тяло и да се раждат както обикновените хора. За целта те използват други човешки същества. Особена закономерност в живота на Бодхисатвите е, че те остават неизвестни за света до 30-годишната си възраст. Част от Аз-а на Бодхисатвата прониква в предварително подготвените телесни структури, когато той е на приблизително 33 години. Настъпва коренна промяна в съществото на човека, който става негов носител. Мировият Учител стои сякаш сам в света, несвър-

зан с никаква верига учител-ученик, и словото му има изключителна морална сила, защото Бодхисатвата, благодарение на особената инкорпорация в човека-носител, успява да поддържа постоянна и непреривна връзка както с висшия Причинен план, така и със света Будхи, откъдето извираат Великите принципи и Добродетели на Христовото същество. Този процес на обмен с обикновените човешки същества на физическо поле протича периодично до момента, когато Бодхисатвата отработи способността сам да изгради човешко тяло и по този начин да се роди като човек. Това е и последният път, когато Святомъдрият Учител се въплъщава във физическо тяло. Процесът на завършване на необходимостта от физическо въплъщение е съпроводен и от фазата на завършване на конкретната мисия към човечеството от страна на Бодхисатвата. Тогава се казва, че съответният Бодхисатва се е издигнал до ниво Буда.

Най-общо мисията на един Миров Учител е насочена към подпомогне на изработването на специални качества, добродетели и сили в човечеството, които съответстват на самото естество на дадения Учител. Само част от въплъщенията на Бодхисатвите имат историческа известност. Когато един Бодхисатва завърши своята мисия, в последното си прераждане той преминава от степен *Бодхисатва* в степен *Буда* и предава водачеството на нов пратеник от Ложата на Светия Дух. В това последно въплъщение Учението на Бодхисатвата, станал Буда, обгръща цялото човечество. За това допринася и фактът, че той е подготвил достатъчно ученици, които да възприемат прадревната Христова Мъдрост, струяща от него. Нещо повече, чрез всеки нов Бодхисатва човечеството изживява Христовото същество на нова, по-висока степен. Тук е мястото да припомним, че 12-те Велики Учители пряко съзерцават Христовия лик и са носители и изявители на Христовото Слово – те са най-близките Христови ученици,

душите, които са направили първи най-дълбока и пълноценна връзка с Христовия Дух още в най-дълбока древност.

Казахме, Бодхисатвите могат да бъдат наречени Учители на Святата Мъдрост; тяхната Божествена мисия е да донесат Мъдростта и това става чрез тяхното учение, чрез което хората могат да познаят Мъдростта на Космическия човек, на Христос. Онова, което може да се каже за Будите, е, че те вече не са Учители, а извори на Христов Живот и разливат своята мисия в цялата Слънчева система.

Може би най-важният аспект от реалността на Ложата на Бодхисатвите е, че те пребивават във възвишения свят на Провидението – Света на Великите Души. Този свят се намира над Причинния свят и може да бъде наречен още със санскритския термин *Поле-то Будхи*. За да се изясни максимално този въпрос, трябва да кажем, че има пълна аналогия между структурите на човека и Световете. Физическото и етерното тяло в човека са свързани с физико-етерния план на Битието. Астралното тяло е пряко свързано с Астралния свят. Нисшият ментален свят е свързан с нисшия аз, а Висшият ментален свят (Причинния свят) е в пряка връзка с Висшия аз на човека, а също така може да се каже, че има пряко отношение към Тялото на Мъдростта, или принципа Манас, в нас. Над Причинния свят е Светът на Провидението, или Светът на Святомъдрите Учители. Над този свят е Атмичният план, или Светът Нирвана, където навлизат Бодхисатвите, реализирали своята мисия и станали Буди. Ако един нормално развит човек, след като напусне физическия свят, достига най-много Причинното поле, и то доста често в почти несъзнателно състояние, то един Бодхисатва съзнателно достига света на Провидението и там пряко съзерцава Христовото същество и черпи от Него нови степени на Мъдростта. Така Бодхисатвите се възкачват от долу нагоре до най-високия план Будхи, а Христовото същество слиза от без-

граничните космични предели до Будичния план. Срещата между 12-те Святомъдри Учители и Христос става именно в Света на Великите души, Света Будхи, там те съзерцават Христос като свой Учител.

Ако се концентрираме към настоящия етап от дейността на 12-те Мирови Учители, трябва да кажем, че след издигането на Бодхисатва Гаутама до степен *Буда* идва времето един друг Миров Учител да поеме мисията си към човечеството – това е Бодхисатва Майтрея, който след около 3000 години (спрямо нашето време) ще стане, така да се каже, първият Християнски Буда. Тогава той ще се изяви в човечеството като най-великият Учител на импулса на Христос, които ще действа чрез моралната сила на Словото – чрез Христовите Сила и Живот. Знае се, че името *Майтрея* се превежда като *Онзи, който носи Доброто чрез Словото*. Това Слово ще действа магически върху волята на хората и ще им помага да реализират Христовите Добродетели. В лицето на Мировия Учител Майтрея ни е даден най-великият Учител, който се е явил, за да изясни на хората Христовото събитие в неговия пълен обхват. Той всъщност е обещаният от Христос Утешител – Духа на Истината, Който идва, за да ни припомни всичко, което е казано в Христовото Учение. Особеното при него ще бъде, че като най-велик Учител той ще донесе най-великото и възвишено слово – ако за Христос е казано: „И Словото стана плът“, то когато Святомъдрият Учител Майтрея реализира своята мисия, за него ще се казва: „И плътта стана Слово“.

Гаутама Буда изпълнява своята мисия и около 600 г. пр. Хр. дарява на човечеството Мъдростта, произтичаща от Състраданието и Любовта. Той навлиза в Света, наречен Нирвана, но едновременно с това дарява тирарата на Светия Дух на следващия Миров Учител. Приблизително сто години преди възплъщението на Слънчевия Логос на Земята Бодхисатва Майтрея е вече исторически из-

вестен чрез своята проява посредством водача на есеите Йешуа бен Пандира. В езотерико-християнските източници се уточнява, че Мировият Учител Майтрея се е прераждал на почти всеки сто години от момента на своята изява сред есеите – този мистичен клон на Бялото Братство. Също така обаче Великият Учител на Христовата Любов, на Христовите Сила и Живот е бил вселен и в началото на XX век и е бил истинският проповедник на Христа в етерна дреха, в етерно тяло, както някога е бил предвестник на физическата изява на Христос.

Ние вече изяснихме в специална студия („Бодхисатвата в XX век – В търсене на Словото на Бодхисатва Майтрея – Граала на XX век“), че Мировият Учител Майтрея – Духът на Истината, пратен ни от Христос, се е вселил в тялото на човека Петър Дънов и е живял и проповядвал етерното пришествие на Христос сред нас, българите. Точно тук се разкрива най-голямата загадка на *Завета на цветните лъчи на Светлината*.

Завета на цветните лъчи на Светлината е методът, който Учителя Беинса Дуно лично получава от Христос, преминавайки критично изпитание. Това се случва, защото Учителя чрез Христос в себе си преживява отново и излекува повредите, нанесени на човечеството по времето на първите етапи на Атлантида. Той постига нова степен на посвещение в Христос и през 1912 г. дарява на човечеството универсален метод за облагодяване с добродетели на душата и етерното тяло чрез размишление и медитация върху специално светлинно-цветово подбрани текстове от Книгата Господня – Библията.

Словото на Бога, записано през вековете в юдеохристиянската Свещена книга, има свой спектрален код. Именно Мировият Учител, който е известен с това, че носи Христовите Добродетели чрез Словото, работи за реализацията на сияещото в мека духовна виделина етерно пришествие на Христос, ни разкри

как посредством багрите на дъгата (външните етерни форми) и душевните добродетели (вътрешното етерно съдържание и силови потоци) се проявяват самите Възвишени творци на Светлината – Духовите на Огъня и Светлината – Братята Архангели. Учителя Петър Дънов ни учи, че различните видове външна светлина са само дрехи на Духовни принципи-съществува. От тези Духове пред Престола на Бога извираят добродетели, жизнено необходими в настоящето за ученика, тръгнал по стъпките на възкръсналия Господ.

Оказва се, че ако ние разбираме мисията на Учителя Беинса Дуно като мисия на Духа на Истината, мисия на Утешителя, обещан ни от Господ, мисия на Мировия Учител Майтрея, можем да осмислим в свята дълбочина същността на *Завета* и съответно някои бъдещи елементи от мисията на нашия Учител.

Подробно описахме в космогоничния ключ към *Завета на цветните лъчи на Светлината* как Архангелите, тези Синове на Огъня, придобиват своята човешка степен на развитие на Древното Слънце чрез излъчването и проявлението на Светлината, а също и как развитието на Бодхисатвите е дълбоко и вътрешно свързано с Архангелската йерархия и с етапа от развитието на Слънчевата система, наречен Древно Слънце. Съотнасянето на всички споменати факти ни помага да разберем по-ясно и конкретно следното загадъчно предсказание. В езотеричното християнство се знае, че източните мистици са можели да си представят, че потопените в огъня, в светлината на Слънцето, чисти акашкови форми ще дойдат след около пет хиляди години от озарението на Гаутама Буда, като един вид свита на този, който не може да бъде познат чрез източната мистика – Духът на Истината, обещан от Христос – Бодхисатва Майтрея. Тогава ще дойде нещо, което ще направи възможно чрез една пречистена морална атмосфера на Земята да ходят Синовете на Светлината и Огъня – Братята Архан-

гели, не въплътени във физическата форма, а като чисти акашкови форми. По това време ще бъде проявен и Учителя и ще учи хората какво представляват тези чудни огнени и светлинни форми, тези чисти и святи форми, изявяващи архангелското битие. В тази велика епоха, около три хиляди години след нашето време, Учителя ще завърши своята мисия спрямо нас, хората, като бъде носител на най-важните методи за жива и съзнателна връзка с Христовото съществуване и живота на Братята Архангели. Езотеричната Христова наука твърди, че Мировият Учител, който някога ще стане първият Христов Буда, се е проявил с могъща морална сила и в ХХ век, за да подготви достатъчно свои ученици в Христовия Път. Той се вселил в 33-годишен човек и е донесъл на човечеството най-великото Слово за Христовите Любов, Мъдрост, Истина, Правда и Добродетел. Духът на Истината даде на човечеството възвишен духовен метод за връзка с Етерния Христос и с Духовите на Светлината – метод, който е оформен от свещените Слова на Бога, вечно записани в Книгата на Живота като чисти акашкови форми. Сякаш всеки стих, всяка дума, изразена някога от Духа Свят по лицето на Земята, намира своето място в *Завета на цветните лъчи на Светлината* и стават свещена аура, свещена свита на онзи Учител, който е пратеник на Святомъдрите Учители. С други думи, *Завета на цветните лъчи на Светлината* е един свещен лъч от започващата зора на онова велико събитие, което ще се разгръща все по-силно и по-силно и ще кулминира в пълната си мощ след около три хиляди години. Именно това епохално събитие ще бъде проповедта на Първия Христов просветлен, учещ човечеството на извечната Мъдрост за това как Виделината става Добродетел, а Добродетелта – реализирана Любов Христова.

Учителя Беинса Дуно казва:

„Аз искам да образуваме силна вълна от седемте цвята, защото Христос е близо до фи-

зическото поле. И Той присъства тази година на събора. Всички тези стихове [от *Завета на цветните лъчи на Светлината*] са извадени под Негово ръководство, затова винаги, когато ги употребявате, Господ ще ви бъде на помощ... Христос никога не е присъствал така, както тази година присъства..."(из думите на Учителя, публикувани в *Приложение към „Завета на цветните лъчи на Светлината“*);

„Няма епоха в човешката история, когато Христос да е работил така. Сега Христос работи най-много. Преди няколко века Христос е бил горе, в най-висшите светове, а сега е слязъл по-ниско, в Астралния и Етерния свят, по-близо до материалния свят. Ще станат две велики неща: първо, ще почне вселяването на Христовия Дух в човека, разбира се, отначало в готовите души. Когато ти изпитваш в себе си едно хубаво, безкористно чувство, проявяваш милосърдие, любов, милост, това показва, че Христовият Дух те е озарил и започва да работи в теб. И апостол Павел нали казва на едно място: *Не аз живея, а Христовият Дух се е вселил в мен*". (Из разговори с Учителя, публикувани от Боян Боев в книгата *Доброто разположение*, глава „Учителя за Христа“);

„Христос е близо на физическото поле и Той присъства тази година.

Христос е пред нас и между нас, та искам да си отворите сърцата пред Него. Възложете душата си на Господа и Той ще ви даде, както никой друг не може да ви даде. В продължение на всяка една година ние трябва да употребим Името Божие като Сила и Той ще ни бъде страж.

Христос иде, за да примири човечеството с Бялото Светло Братство, Братството на Светлините." (Протоколи от годишната среща на Веригата на Бялото Братство, В.Търново).

Нека обърнем внимание на изречението: „Всички тези стихове [от *Завета на цветните лъчи на Светлината*] са извадени под Христовото ръководство, затова винаги, ко-

гато ги употребявате, Господ ще ви бъде на помощ". Ако си припомним космогоничния ключ към *Завета*, ще разберем, че Учителя наемква за нещо от изключително значение. Вече се разбра, че целият Земен еон изявява Духа на Душата в Божественото отношение: Отец, встаен в Сина, се открива на Светия Дух. А в горното ключово изречение Учителя разказва как е бил напътстван и ръководен от Христовия Дух при създаването на *Завета*. Учителя Беинса Дуно е посланикът на Духа Свят на Земята. Христос се открива на посланика на Светия Дух и му разкрива новия смисъл на мистерията на Отческия завет, ознаменува края на Атлантида и началото на нашата съвременна епоха – мистерията на Небесната дъга, мистерията на Цветните лъчи на Светлината. Всичко това не е нищо друго, а съвременната мистична тайна, скрита в езотерико-християнската формула: Отец, встаен в Сина, се открива на Светия Дух. С други думи: целият смисъл, цел и Божествен план на Земяния еон – изявата на Духа на Душата, е вложен в *Завета на цветните лъчи на Светлината*, защото Космичният Логос Отец, встаен в Словото Син, се разкрива на Учителя Беинса Дуно и ни дарява свещения метод на Добротелите и Виделината.

Но тук има скрита още една езотерична тайна. Можем да зададем въпроса: кога спрямо космичното развитие на Слънчевата система е даден *Завета на цветните лъчи на Светлината*? Този свещен метод на Вътрешното Христово Учение е даден в Петата следатлантска епоха, в нейната Пета културна епоха, и то по време на петата жертва на Христовото съществуване – Етерното пришествие на Христос в човешките души. Дори нещо повече: ако дълбоко в себе си приемем и вярваме, че Учителя е Духът на Истината, обещан и изпратен от Христос да ни припомни Словата на Сина Божии, то прилагайки методологията на космогоничния ключ към *Завета*, можем да забележим, че Духът на Истината се облича в петия от седемте

цвята – синия цвят, и е онзи Дух, който е пряко свързан с петия еон – Бъдещия Юпитер. За този еон ние вече изтъкнахме, че Духът на Истината ще донесе яснота на еволюиращите човешки души както Страшния съд, където ще стане видимо дали дадената душа е направила жива и съзнателна връзка с Христос по време на Земния еон, така и Новия Йерусалим – Небесния Дом, създаден от Божия Син за всички пробудени в Христос-съзнание равноангелни човеци. Разсъждавайки от тази космогонична гледна точка, ние разбираме, че Учителя Беинса Дуно изявява Духа на Истината и неговата мисия е или с могъщото си слово да напомни на света, че за всички, пренебрегващи Христовия импулс, ще настъпи ужасния ден на Страшния съд, или с благата си вест да утеши душите, търсеци Новия Йерусалим. Така ние имаме възможността да преживеем езотерико-християнската мистична формула: Духът на Истината е мистерията – как Словото Син, спотаено в Духа Свят, разкрива Себе си на Отца.

От горните три цитата от Словото на Учителя става ясно, че Учителя получава *Завета* в името на Второто пришествие на Христос, проявяващо се на астрално и етерно ниво. И точно защото Христос се изявява по нов начин – чрез една етерна дреха, точно поради тази причина *Завета на цветните лъчи на Светлината* е даден на човечеството (знае се от езотеричната наука, че светлината се проявява в нашия свят чрез светлинния етер на физическия план). С други думи, *Завета на цветните лъчи на Светлината* е Дрехата Христова. Благодарение на Учителя Беинса Дуно ние имаме възможността да изживеем в себе си Второто етерно пришествие на Христовия Дух всеки път, когато прочитаме цветово подобрите стихове от Словото Божие. Христос е сред нас и прониква нашите души. Христос чрез *Завета на цветните лъчи на Светлината* примирява нас, хората, с великите повели на Братството на Светлините – Братството от Великите Духове пред престола на Бога: Духът на Любовта, Ду-

хът на Живота, Духът на Обещанието, Духът на Мъдростта, Духът на Душата, Духът на Истината, Духът на Силата и Духът на Благодатта. В какво се състои това примиряване? Братството от Духовете на Светлините са великият вечно пребъдващ в Бога план за нашата космическа еволюция, планът, който братята Серафими получават, когато Космичния човек промисли нашата Слънчева система. Духовете на Светлините са Святата Божия Воля за това какви трябва да бъдем и какви сме призвани да бъдем – участници на Христовото естество, участници в Христовия Живот като Космичен Човек.

Човечеството обаче грехопада и се отклонява от Божия план и сега Христос прави Своята пета жертва чрез Своето етерно пришествие, за да ни спаси и завърне отново в Божествения път на нашата еволюция. В началото на Атлантския период тъмните сили се опитват да повредят нашето етерно тяло и неговите седем жизнени функции, но Христос ни спасява и ни подарява по благодат способността да сме хармонично развити същества с умение да говорим, с умение да сме едно цяло със Словото Бог, със Словото Син. В ХХ век, през 1912 г. – 100 години от настоящата 2012 г., Великият Учител, обещан и пратен ни от Христа в името на *Завета* Господен, ни подари нов свещен Завет между Христовия дух и всички пробудени човешки души – *Завета на цветните лъчи на Светлината*.

Чрез този свят Завет Христос ни изкупва от грехопадението.

Чрез този лъчезарен Завет ние можем да се докоснем до Дрехата Христова.

Чрез този сияещ Завет живеем в себе си Христовото етерно пришествие.

Така ние ще се примирим с Божията Воля, изявена космически като Духът на Любовта, Духът на Живота, Духът на Обещанието, Духът на Мъдростта, Духът на Душата, Духът на Истината, Духът на Силата и Духът на Благодатта.